

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"א 25108-02-11 לז"נ קניבסקי, עו"ד

תובע

ניר לז"נ

ע"י ב"כ עו"ד גרשוני

נגד

נתבע

מוטי קניבסקי, עו"ד

פסק דין

1. בפני תביעה כספית לפיצוי בגין הפרת זכויות יוצרים על ידי העתקה ופרסום טקסט באתר אינטרנט.
2. התובע הוא אדם פרטי העוסק בבניה ובקידום אתרי אינטרנט אשר בבעלותו וביניהם האתר www.shekel-il.org.il הרשום על שמו (להלן: "האתר"). האתר הוא פורטל מסחרי המעניק מענה מקיף לקהל המתעניינים, בין היתר בתחום הרשלנות הרפואית.
3. הנתבע הוא עורך דין במקצועו, הבעלים של אתר האינטרנט "משפטיק".

רקע וטענות הצדדים

טענות התובע

4. התובע מציין כי באתרו הוא מציע מידע רב ללקוחות ולציבור הרחב, לרבות מאמרים רבים בתחום המשפטי. לטענתו המידע באתר נכתב כולו באופן בלעדי על ידו, או על ידי כותבים מטעמו, וזאת בזכות הניסיון הרב שצבר בתחום הרלבנטי במשך שנים רבות. התובע הוסיף כי אתרו הנקרא www.shekel-il.org.il הינו אתר בו השקיע את מיטב מאמציו על מנת להפכו לאתר מוביל בתחום ולקדמו בין היתר בדירוג מנוע החיפוש google. כחלק מן המידע המוצע לקהל הרחב מופיע באתרו של התובע מאמר מקצועי בתחום הרשלנות הרפואית, שנכתב על ידי התובע עצמו, בשם "חישוב פיצויים בתביעות ברשלנות רפואית" (להלן: "המאמר").

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"א 25108-02-11 לזין נ' קניבסקי, עו"ד

5. לטענת התובע בסביבות חודש ספטמבר 2010 נדהם לגלות כי הנתבע העתיק כמעט במדויק באופן חסר תקדים את המאמר המקצועי הנ"ל, וזאת במטרה לקדם את עסקיו של הנתבע, העוסק אף הוא בין היתר בתחום זה. לטענת התובע העתיק לאתרו פסקאות שלמות מהמאמר. לטענת התובע, במאמר זה שהוא פרי יצירתו שלו יש לו זכות כלכלית ומוסרית.
6. התובע טוען עוד, כי הנתבע מעולם לא פנה אליו, והוא מעולם לא אישר לו לעשות שימוש כלשהו בזכויות ובתכנים, וכי הדברים חמורים במיוחד באשר התוכן שהועתק מקדם אותו תחום בדיוק בו הנתבע מתחרה באופן ישיר בתובע, בהיותו פונה לאותו קהל יעד – המתעניינים בתחום הרשלנות הרפואית וכו'.
7. לטענת התובע, במעשים אלו ובמחדליו, כשהעתיק מאמר פרי עטו שפורסם באתר האינטרנט הרשום על שמו פגע הנתבע בזכויותיו של התובע, כאשר הפר זכויות יוצרים, הפר זכות מוסרית, והתעשר שלא כדין על חשבוננו.
8. זאת ועוד, כתוצאה ממעשיו או מחדליו של הנתבע, נפגע קשות מיקומו של אתר התובע בתוצאות החיפוש המופיעות באתר "גוגל", דבר שחייב את התובע בהשקעת זמן וכספים ששולמו למקדמי אתרים כדי להשיב את מיקומו של האתר לדפים העליונים בתוצאות החיפוש של "גוגל".
9. ביום 29.9.10 פנה בא כוח התובע לנתבע במכתב ובו דרישה מפורשת לחדול מיידית מלעשות שימוש כלשהו בתוכן המפר, אך הוא לא נענה והתוכן המפר לא הוסר. ביום 24.11.10 פנה שנית לנתבע, אך גם הפעם התעלם הנתבע ממכתבו, לא הסיר את התוכן המפר ולא חדל לעשות בו שימוש.
10. התובע שטוען להפרת חוק זכויות יוצרים תשס"ח-2007 (להלן: "חוק זכויות יוצרים") וחוק עשיית עושר ולא במשפט תשל"ט-1979 מבקש פיצוי ללא הוכחת נזק בסך 80,000 ₪ בגבול הקבוע בחוק.

טענות הנתבע

11. הנתבע הכחיש מכל וכל את הטענות נגדו, וטען כי המאמר המפר לכאורה נכתב למעשה על ידו, וכי התובע הוא זה אשר הפר זכויות יוצרים בכך שהעתיקו לאתרו שלו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"א 25108-02-11 לזין נ' קניבסקי, עו"ד

12. לגרסתו בתאריך 28.5.07 לערך רכש את דומיין האתר "משפטיק" והחל לערוך רעיונית את
2 תוכן האתר. לקראת סוף שנת 2008 פנה למומחה המחשבים, אמיר דרייב, על מנת שיבנה
3 עבורו אתר אינטרנט. לשם כך שלח לו הנתבע מסמכי וורד, ואמיר דרייב העתיקם והדביקם
4 לעמודים באתרו, ובחודש פברואר 2009 (ביום 13.2.09), הועלה האתר לאינטרנט.
13. לטענת הנתבע האתר מנוהל ע"י אמיר דרייב ובאמצעות חברת אריאם ללא כל אפשרות גישה
5 שלו עצמו לאתר לצורך העלאת קבצים או שינויים, וכך מאז שעלה האתר נוספו לו מספר
6 עמודים בתחומים אחרים, אולם בעמודים המקוריים וביניהם המאמר הנדון לא הוכנסו
7 שינויים במלל ולא נערך בהם אף שינוי.
14. הנתבע הוסיף כי הוא אשר כתב את המאמר בהתבסס על הידע המקצועי שלו, ובמשרדו יש
8 ספרות משפטית ענפה בתחומים משפטיים עליה התבסס.
15. עוד טען הנתבע כי נודע לו כי היו ניסיונות פריצה רבים לאתרו במשך הזמן מאז הוקם, ויתכן
9 כי אף התובע העתיק את המאמר ישירות מן האתר, כפי שהעתיק מאתרים אחרים. הנתבע טען
10 בהקשר זה כי תוכנת גוגל אנליטיקס ואתר ארכיב האינטרנט מצביעים כי המאמר הועלה
11 לאתרו עובר למועד העלאתו לאתר התובע.
16. עוד הוסיף הנתבע כי לדעתו אף אפשרי שהתובע שהינו מומחה למחשבים וחוקר פרטי, עוד
12 בטרם עליית המאמר לאתר משפטיק, פרץ למחשבים במשרד של שותפו בו אוחסנו החומרים,
13 והעתיק את המאמר.
17. בסיכומיו הוסיף הנתבע כי כלל לא ברור, כי המאמר מהווה יצירה הראויה להגנת זכות יוצרים,
18 שכן היצירה הינה חזרה על הוראת הדין והפסיקה ללא חידוש כלשהו.
19. כן טען בסיכומיו כי אף לו היו עובדות התביעה נכונות הרי שדין התביעה להידחות שכן
20 התובע שאינו עורך דין הסיג את גבול מקצוע עריכת הדין בפרסומו באתרו מאמר שעניינו
21 בפועל ייעוץ משפטי האסור למי שאינו עו"ד. לטענתו מעילה בת עוולה לא תצמח זכות
22 תביעה.
23. הנתבע ציין בשולי דבריו, כי למרות שאינו מודה בעובדות כתב התביעה, שינה את המאמר
24 באתרו לאחר הגשת התביעה.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"א 25108-02-11 לז"נ קניבסקי, עו"ד

ראיות

20. התובע הגיש תצהיר מטעמו. הנתבע הגיש תצהיר מטעמו וכן תצהיר של מר אמיר דרייב, מומחה מחשבים, על מנת לתמוך בטיעונו כי המאמר הופיע באתרו עובר לפרסומו באתר התובע.

21. העדים נחקרו בדיון חקירה נגדית ולאחר דיון ההוכחות הגישו הצדדים סיכומים בכתב.

דיון והכרעה

22. בפני בית המשפט שתי גרסאות נוגדות. גרסת התובע לפיה הוא שכתב את המאמר, והנתבע הפר את זכויותיו והעתיקו ממנו, וגרסת הנתבע לפיה הוא יוצר המאמר, והתובע הוא שהעתיקו לאתרו שלו תוך שהפך את היוצרות.

23. לא יכולה להיות מחלוקת כי קיים דמיון בתכנים עד כדי זהות בין הטקסט שפורסם באתרו של התובע לזה שהופיע באתר הנתבע. והשאלה העיקרית שבמחלוקת היא מי העתיק את המאמר ובכך הפר את זכויות היוצרים של חברו.

24. נטל השכנוע מוטל על בעל דין להוכיח את טענותיו כלפי יריבו, כאשר אי עמידה בו משמעה דחיית הטענות. נטל השכנוע פירושו כי בעל הדין שנושא בו חייב להוכיח את העובדה השנויה במחלוקת ואשר מהווה תנאי לזכייתו במשפט, כך שאם לא ישכיל להוכיחה תיפול ההכרעה בגינה לרעתו.

"השאלה על מי רובץ נטל השכנוע נקבעת על פי הדין המהותי, נטל השכנוע להוכחת טענה מסוימת מוטל על הצד שהטענה מקדמת את עניינו. במשפט כאשר הכלל הבסיסי הינו "המוציא מחברו עליו הראיה" (קדמי חלק שלישי בעמ' 1508-1509).

"על התובע הנטל להוכיח את כל יסודותיה של עילת התביעה, החיובים והשליליים, ואילו על הנתבע להוכיח את כל רכיביה של טענת ההגנה שהוא מעלה" (שם בעמ' 1512).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"א 25108-02-11 לזין נ' קניבסקי, עו"ד

25. במקרה דנן, לאחר ששמעתי את עדויות בעלי הדין ועיינתי בחומר הראיות, באתי לכלל מסקנה כי דין התביעה להתקבל. התובע עמד בנטל השכנוע, ולעומת זאת לא עלה בידי הנתבע לבסס את טענת ההגנה שלו מפני התביעה, והכל מן הטעמים שיפורטו להלן.

האם העתיק הנתבע את המאמר מאתר התובע

26. השאלה הראשונה והעיקרית היא שאלה עובדתית והיא האם העתיק הנתבע את המאמר מתוך אתרו של התובע.

27. גרסת התובע לעניין זה היא קוהרנטית וחד משמעית. גרסתו מתיישבת עם השכל הישר ועם ניסיון החיים. התובע נחקר ארוכות בחקירה נגדית תוך שהוא מתבקש להתייחס לפרטים הקטנים ואף לא רלבנטים, אך תשובותיו נשארו חד משמעיות.

28. תימוכין לגרסתו ניתן למצוא בראש ובראשונה בעובדה כי התובע פנה לנתבע במכתב בא כוחו בזמן אמת בחודש ספטמבר 2010 בדרישה להסיר את המאמר המפר ולשלם פיצויים. מבחינה זו מדובר בדרישה אותנטית. האפשרות שהתובע עשה זאת בכזב כאשר במציאות הוא דווקא הצד המפר אינה מתקבלת על דעתי ואינה מתיישבת עם ההיגיון הסביר. אם נאמר כן, מאליה תצוץ השאלה מדוע הנתבע, מי שכביכול לטענתו היה הצד הנפגע וזכויותיו הופרו, לא פנה מצידי במכתב נגדי לתובע בזמן אמת.

29. התובע טען כי למכתב הדרישה ששלח ולמכתב נוסף שנשלח זמן קצר לאחר מכן לא התקבלה כל תגובה מהנתבע. הדעת נותנת כי לו היה זה התובע שהפר את זכויות היוצרים של הנתבע במאמר, ואף מגדיל לעשות ובא בדרישת שווא בה הפך את היוצרות, היה הנתבע מביע את מחאתו במכתב תגובה באופן מיידי בזמן אמת השולל את דברי התובע והדורש כי התובע הוא שיסיר את הפרסום. העדר התגובה אומר דרשני ותומך במסקנה כי השתלשלות האירועים הייתה כגרסת התובע.

30. לעניין זה הנתבע טוען בכתב הגנתו כי אכן שלח בזמן אמת ביום 12.10.10 מכתב לנתבע כתגובה על מכתב זה וצירפו לכתב טענותיו. חרף הנטען בכתב ההגנה הנתבע לא צירף את המכתב או כל ראיה כי המסמך הגיע ליעדו, לא אישור פקס ולא אישור דואר רשום, כך שהטענה נטענה בעלמא ואין לה כל ביסוס עובדתי. היעדר ראיות שכנגד מותיר את ראיות

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"א 25108-02-11 לז"נ קניבסקי, עו"ד

התובע ללא גורם מכרסם במהימנותן ובכוחן הראיתי (ראו ספרו של י. קדמי, על הראיות, חלק שלישי עמוד 1540).

31. בסופו של יום התובע הוא שהגיש תביעה כנגד הנתבע ולא להפך, כאשר הנתבע אף לא הגיש תביעה שכנגד או תלונה כלשהי במשטרה בחשד לפריצה למחשביו, למרות טענותיו על פריצות חוזרות ונשנות.

32. תימוכין נוספים לגרסתו של התובע ניתן למצוא דווקא בדברי העד שהובא מטעם הנתבע. הנתבע, על מנת לבסס את הגנתו כי המאמר פורסם באתרו לפני עלייתו לאתר התובע, הביא מומחה מטעמו אשר טען בחו"ד שכך הדבר, תוך הסתמכות, בין היתר, על תיעוד מוקדם יותר של המאמר באתר הנתבע בארכיון האינטרנט, אתר גוגל ארכיב. המומחה טען כי אתר הארכיב עורך מעקב באופן עצמאי ומבצע צילומי עמודי האינטרנט מהעבר, כך שניתן לעקוב אחר שינויים באתר מה שמוכיח שמאמר הנתבע נצפה ראשון.

33. דא עקא, המומחה מטעם הנתבע אישר בסופו של דבר בעת חקירתו הנגדית באופן מפורש שאינו משתמע לשני פנים, כי המאמר מושא התביעה נסרק באתר התובע כחצי שנה טרם עלייתו לאתרו של הנתבע (עמ' 20 לפרוטוקול ש' 10-27), קרי, המאמר הופיע קודם באתר התובע, מה שמחזק את המסקנה כי הנתבע הוא שהעתיק את המאמר מאתר התובע ולא להיפך. בדיקה זו הודגמה בעת הדיון בזמן אמת באמצעות שימוש במחשבי בית המשפט:

" ש. האם התוכן שאני מראה לך (נספח 4 לתצהיר התובע) ומה שהוציא בית

המשפט, האם שניהם היו באתר shekel-il.or.il שזה אותו אתר שאתה

בדקת.

ת. כן

ש. למרות שלטענתך למרות שהכתובת אינה זהה במאה אחוז עדיין התוכן

הופיע באתר.

ת. כן.

ש. ובאותו תאריך ספציפי 13.9.08.

ת. כך רשום.

ש. זה עדיין חצי שנה לפני שהעלית את האתר של הנתבע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"א 25108-02-11 לזין נ' קניבסקי, עו"ד

הנתבע:

אני מתנגד. אבקש לחדד הוא מדבר על הארכיב

ש. האם נכון שמה שראינו עכשיו באתר הארכיון ובתוכן כפי שהופיע

בספטמבר 13 2008 באתר האינטרנט של התובע שנמצא בכתובת

SHEKEL-IL.OR.IL נכון.

ת. כן.

ש. האם נכון שכתוצאה מכך ארכיון האינטרנט סרק את המאמר הזה בזמן

שהוא מוקדם בחצי שנה לערך לזמן העלאת אתרו של הנתבע שנמצא בקובץ

משפטיק?

ת. לפי המועדים – זה נכון".

(פרוטוקול עמ' 20 ש' 10-27).

34. כאמור במהלך החקירה הנגדית חזר בו המומחה מטענתו כי המאמר פורסם באתר

הנתבע. הנתבע שנוכח לדעת עוד קודם לכן, לאחר גילוי המסמכים (ראה ת/4, ת/5) כי

המאמר נסרק באתר התובע ע"י גוגל ארכיב טרם נסרק באתרו של הנתבע, וכי חוות הדעת

מכשירה את טענות התובע, טען במפטיע בתצהירו, שניתן לאחר חוות הדעת, כי גוגל ארכיב

הוא אתר בלתי אמין וכי נעשו פריצות מחשבים אליו (ס' 17 לתצהירו), וזאת כאמור לאחר

שניסה בעצמו להסתמך בטיעונו על נתוני האתר ללא ציון כל סייג לעניין מהימנות האתר.

התנהלות זו לא תורמת לאמינותו של הנתבע.

35. הסברו כי חוסר אמינותו של האתר נודע לו רק לאחרונה (ס' 17 לתצהירו), אינו משכנע.

ראשית, מפני שהנתבע הסתמך בטיעונו זה על חוות דעת מומחה, שברי כי ידע בזמן כתיבת

חוות דעתו על סייגים באמינות האתר, ושנית, בפסקה אחת בלבד לאחר מכן ממשיך הנתבע

להסתמך בתצהירו ללא כל סייג על האתר כאשר נתוניו נוחים לו ומשרתים את הגנתו שלו.

36. יתרה מכך, הנתבע טען בחקירתו, כי נודע לו לאחרונה כי ניתן לשנות בקלות את התאריכים

באתר הארכיב כך שלא ישקפו את העובדות כהווייתן, תוך רמיזתו כי התובע הוא שאחראי

לכך "והלכות שלך מומחה לזה" (עמ' 23 ש' 11-5). טענה זו שנטענה בעלמא ללא כל ביסוס

או תימוכין כלשהם להתנהלות לא חוקית מצד התובע מכרסמת דווקא במהימנות הנתבע.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"א 25108-02-11 לז"נ קניבסקי, עו"ד

37. יתר על כן, המומחה מטעם הנתבע, לאחר שהגיש חוות דעת (גם אם אינה עומדת בתקנות
הדין) הקובעת שהמאמר נצפה באתר הנתבע טרם לאתר התובע ושהמידע נשמר באתר
הארכיון ללא התערבות גורם שלישי (ראה ס' 11-16 לחו"ד), טען אף הוא במפתיע בביהמ"ש
לאחר שנוכח כי אתר התובע נסרק ראשון כי ייתכנו פעמים רבות שגיאות, וניתן לתמרן את
המערכת בארכיון, כך שהתאריכים לא ישקפו את המועדים האמיתיים (למשל עמ' 15 ש' 4-1,
עמ' 16 ש' 1-2). כל זאת כאשר בחוות דעתו לא סייג המומחה את אמינות אתר הארכיב ואת
היתכנותו של תמרון שישנה תאריכים, אלא הציג את הממצאים, כאשר מצא שהם נוחים
לגרסתו כעובדה מוחלטת שלא ניתן לערער עליה. לו הייתה חוות דעתו אמינה ואובייקטיבית
היה מסייגה המומחה ומציין כי אתר הארכיב אינו חף משגיאות כפי שציין בביהמ"ש.
38. המומחה נתבקש להתייחס לעניין זה בחקירתו ונשאל כיצד הוא מסביר את דבריו בביהמ"ש
על היתכנות שגיאות בארכיב האינטרנט ללא התייחסות לכך בתצהירו, אך לא היה בפיו מענה
ראוי. הוא ציין כי לא התבקש לבדוק שגיאות וכי אין בידו כרגע תימוכין לטענותיו (עמ' 16 ש'
30-32, עמ' 17 ש' 1). בסך הכל הרושם הוא כי טיעון זה בדבר שגיאות בארכיב, האפשרי
באופן עקרוני, הובא לצורכי המשפט על מנת לסייע לנתבע.
39. המומחה גם ניסה לצייר בראשית דבריו בבית המשפט מצב בו שגיאות באתר הן דבר שגרתי
בטווענו "בהחלט ניתן לתמרן את המערכת... כך עובדת המערכת". וכי כל בעל יכולת עשוי
לתמרן את המערכת (עמ' 15 ש' 4-1). אך כשהתבקש המומחה בזמן אמת למצוא מקרה של
שגיאה בו צילום מועד מאוחר "בולע" בתוכו את הצילום המוקדם, כפי שהעיד בחקירתו כי
קורה, התקשה לעשות זאת, וטען כי עליו לחפש (עמ' 16 ש' 8-9), מה שמותיר רושם כי שינוי
מועדים הוא עניין נדיר ובמקרה רגיל האתר ישקף נכונה את מצב המועדים. לא זאת אף זאת,
המומחה עצמו הודה בנוגע לשכיחות השגיאות לאחר שעומת בצורה יסודית עם תופעת
השגיאות כי "כל מטרת המערכת היא למנוע דברים כאלה... אבל לא חסינה..." (עמ' 15 ש' 23-
24), וכי בעיקרון אין שום בעיה להסיק איזה דף קדם בזמן (עמ' 16 ש' 5-7), מה שמצביע
סביר יותר כי אתר הארכיב משקף מועדים נכונה.
40. אם לא די בכך, הרי שהנתבע, למרות טענותיו על שינויים עקרוניים בתאריכים, לא הוכיח כי
גם בסריקה הספציפית של המאמר המפר נפלה שגיאה. המומחה בחקירתו הסתבך בעניין זה
בשלל סתירות שכרסמו גם הן במהימנותו והקשו על האפשרות לאמץ את דבריו. כך, כאשר

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"א 25108-02-11 לזין נ' קניבסקי, עו"ד

- 1 נשאל המומחה האם הנתבע ביקש ממנו לעשות בדיקה באתר התובע ובאתר הנתבע על מנת
2 לבחון האם קיימות שגיאות בצילום הארכיון (עמ' 16 ש' 10-13) ענה תחילה, כי לא מצא
3 שגיאה. תשובה זו מסייעת דווקא ומחזקת את דברי התובע כי האתר משקף את התאריכים
4 כהווייתם. לאחר מכן שינה לפתע את גרסתו וטען שלא בדק שגיאות אלא רק מועד ותאריך
5 (עמ' 16 ש' 14-15). העד לא נתן הסבר משביע רצון הגיוני לשינוי דבריו, אלא חזר שוב על
6 גרסתו השנייה כי לא נתבקש לבחון שגיאות. המומחה אם כן לא הוכיח כי קיימת שגיאה,
7 ולמצער אם אסתמך על גרסתו השנייה, הרי שכלל לא בדק זאת.
- 8 41. עוד טען הנתבע בסוגיית ההופעה הראשונית של המאמר באתרו, כי התובע לא צירף את דפי
9 מערכת גוגל אנליטיקס המתייחסים לאתרו, מערכת אשר ע"י שימוש בנתונים (בדומה לתוכנת
10 הארכיב) ניתן היה לראות בצורה ברורה את מספר הגולשים באתר, כך שבהסתמך עליה יהיה
11 ברור כי מאמרו של התובע לא עלה לפני מאמרו של הנתבע. לטענת הנתבע הימנעות זו ראוי
12 שתפעל לחובת התובע.
- 13 42. התובע טען בתגובה כי אתרו מעולם לא עשה שימוש בתוכנת גוגל אנליטיקס, ואי לכך לא יכול
14 היה לצרף את הדפים הרלוונטיים לנושא שבמחלוקת. טענתו של התובע לא נסתרה והנתבע
15 לא הראה ולו בדל של ראייה כי התובע עשה שימוש בתוכנה, הן ע"י פנייה לגוגל אנליטיקס
16 בבקשת מידע זה או למצער ע"י הצגת פניה למנהלי האתר גוגל אנליטיקס, אף אם לא נענתה.
17 הנתבע אף לא הוכיח את טענתו כי התובע העתיק את המאמר ממחשבו של הנתבע
- 18 43. למרות שקיבלתי את הטענה כי לא יתכן שהתובע העתיק את המאמר מאתר הנתבע באשר
19 המאמר הועלה לאתר התובע לפני שהוקם אתר הנתבע, עדיין ראוי להתייחס לאפשרות נוספת
20 שהעלה הנתבע והיא כי התובע העתיק את המאמר ממחשבו האישי של הנתבע עוד בטרם
21 עלה האתר. בהקשר זה טען הנתבע כי נסיבות העתקת המסמך אינן ידועות לו ויתכן שהמסמך
22 נגנב ע"י התובע קודם להופעתו באתר.
- 23 44. הנתבע טען שהתובע, או מי מטעמו, פרצו למשרד חברו ששימש בתקופה מסוימת גם
24 כמשרדו, שם נשמר במחשבים חומר כתוב, ובין היתר המאמר הנדון, והעתיקו את המסמך
25 ממחשבו (תצהיר הנתבע ס' 29). טענה זו נטענה בעלמא ללא כל תימוכין לפעילות בלתי
26 חוקית מצד התובע, ואף הנתבע עצמו מודה כי אין באפשרותו להוכיח טיעון זה (ס' 29).

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"א 25108-02-11 לזין נ' קניבסקי, עו"ד

- 1 שנית, אימוץ טענה זו מחייב לקבוע כי התובע החליט לשים את הנתבע כמטרה ועקב אחריו
2 במחשבו האישי עוד טרם העלה את המאמר לאתרו משפטיק, עד שהלה פרסם מאמר בתחום,
3 ואז העתיקו. מסקנה זו היא מרחיקת לכת וחסרת כל תימוכין.
- 4 הנתבע לא צרף כל מסמכים או טיוטות המוכיחים כי כתב את המאמר
- 5 45. בנוסף הנתבע כשל בהוכחת טיעונו כי הוא אשר כתב את המאמר. באופן שיטתי נמנע מלצרף
6 במסגרת ראיותיו כל הוכחה כי כתב את המאמר, וטען כי כל הטיוטות והתיעודים הושמדו, לא
7 נשמרו או נמחקו. הדעת נותנת כי לאדם אשר עמל על כתיבת המאמר ופרסם אותו באתר
8 אינטרנט תוך שליחתו לגורם נוסף יישארו במחשבו ובמקומות נוספים אי אלו גרסאות
9 מסוימות של המאמר בשלבי עריכה שונים.
- 10 46. הנתבע הסביר כי חוסר אפשרותו לספק תימוכין בצורת טיוטות שנערכו על ידו
11 ונשמרו במחשבו בזמן אמת, עת חיבר את המאמר, נובע מכך שהחומר נשמר במחשב
12 במשרדו של שותפו לשעבר, אך למרבה הצער בשל שריפה, אשר כילתה את תכולת המשרד
13 לא נותרו לנתבע גיבויים.
- 14 47. אין זה מתקבל על הדעת כי קובץ בעל חשיבות מסחרית כמו במקרה דנן, נשמר רק במחשבי
15 שותפו ללא גיבוי אצלו, והאפשרות שהנתבע עורך דין במקצועו ישאיר חומר שמשמש אותו
16 בחיי היום יום במחשב במשרד שאינו שלו אינה סבירה. אף לו הייתי מקבלת גרסה זו, כי
17 הנתבע שמר חומרים במחשב לא לו, הרי שתמוהה העובדה כי למרות שהתביעה הוגשה כבר
18 בחודש פברואר 2011 לא פעל הנתבע להדפסת או הוצאת המסמכים הרלוונטיים ממחשבי
19 חברו ע"י דוא"ל, למשל, עד מועד השריפה שארעה רק 8 חודשים לאחר מכן באוקטובר
20 2011.
- 21 48. הדעת נותנת שלו היה במחשבים הנ"ל חומר המוכיח כי הנתבע הוא שכתב את המאמר בדמות
22 מסמכים ראשוניים בשלבי כתיבה שונים בלתי ערוכים או ערוכים חלקית בנושא, היה ממחר
23 להשיגם ולגבותם מיד עת הוגשה התביעה, שכן כך היה בנקל יכול להוכיח את צדקתו ולחסוך
24 זמן יקר והאשמות שווא. בנוסף הוא לא הביא כל הוכחה כי המחשב עצמו נשרף בשריפה,
25 תוך שנאחז בטיעון תמוה ולא מבוסס כי המשרד לא היה מבוטח. תמוה אף שהנתבע בחר
26 שלא לציין בעת גילוי המסמכים כי היו קיימים בידו מסמכים אשר אבדו בשריפה. תצהיר גילוי

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"א 25108-02-11 לז"נ קניבסקי, עו"ד

1 המסמכים הוגש ע"י הנתבע ביום 8.11.2011, כחודש לאחר השריפה. אך בתצהיר אין כל
2 אזכור לשריפה או להשלכותיה על מסמכים מהותיים.
3 49. ניכר אם כן שגם במקרה זה מדובר בהסבר כבוש שנולד לצורכי משפט, ומטרתו לתת הסבר
4 ביד הנתבע באשר לעובדה התמוהה כי אין בידי כל טיוטות אשר מקורן במחשבו משלב
5 כתיבת המאמר.

6 50. בנוסף היה מצופה כי הנתבע אשר טען כי שלח למומחה את המאמר על מנת שיציגו באתרו,
7 יביא ראיה לכך, אך הוא לא עשה כן. ראיה שהחומר הועבר ביניהם הייתה עשויה לתמוך
8 בטענותיו. המומחה דרייב הסביר כי אין באפשרותו להציג חומרים מקוריים שנשלחו אליו מן
9 הנתבע לשם הצגתם באתר, כיון שאינו נוהג לשמור התכתבויות כגון אלו לאורך זמן לאור
10 הכמות הגדולה של הדואר האלקטרוני שמקבלים בחברתו (תצהיר המומחה ס' 7). אציין כי גם
11 אם החומר נמחק מהדואר הנכנס של המומחה הרי שעדיין הנתבע יכול היה להציגו מתוך
12 הדוא"ל היוצא שלו. מן המפורסמות הוא שדואר אלקטרוני זמין מכל מחשב ואף אם נשרף
13 מחשבו ניתן לעיין בדוא"ל מכל מקום אחר.

14 51. הנתבע לא הסביר מדוע לא נשמרו המסמכים בדואר האלקטרוני שלו או מדוע אינו מציגם.
15 הוא אף נמנע מלהציג את תכתובת הדואר באשר לעצם התכתבות בינו לבין המומחה מהזמן
16 הרלוונטי, כך שאין בפני ביהמ"ש תיעוד על כך. הלכה פסוקה כי צד הנמנע מהצגת ראיה
17 האמורה להוכיח את טענותיו פועלת ההימנעות נגד הנתבע:

18 **"הימנעות מהבאת ראיה מקינה לחובתו של הנתבע חזקה שבעובדה המעידה**

19 **בהיגיון ובניסיון החיים לפיו הימנעות כדין הודאה בכל שאילו הובאה אותה**

20 **ראייה הייתה פועלת לחובת הנמנע" ע"א 1986/92 מד"י נ' פואד אסעד פד נ**

21 (1) 499 (1966), סעיף 13 עמ' 509.

22 52. זאת ועוד, הנתבע אף לא הציג את תיעוד האחסון הראשוני של המאמר אשר אמור היה
23 להישמר בשרת הישן של המומחה אשר ניהל את האתר, והיה עשוי לסייע להגנתו כי הוא אשר
24 כתב את המאמר. המומחה טען בהקשר זה, שכשנה עובר למועד תצהירו כחלק משיפור
25 השירות, הועבר האתר של הנתבע כמו אתרי לקוחות אחרים לשרת חדש ומשופר, ועקב כך
26 תיעוד האחסון הראשוני בשרת הישן נמחק ואינו זמין עוד. המומחה לא הביא ראיה כלשהי כי
27 אכן הייתה ההעברה לשרת חדש.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"א 25108-02-11 לזין נ' קניבסקי, עו"ד

53. עוד היה מצופה כי הנתבע אשר עומד בפני תביעה בסדר גודל של 80,000 ₪ ייעזר בחברו מומחה המחשבים ויציג למצער ניסיון לשחזור החומר שנמחק ואבד כביכול ממקומות כה רבים, הימנעות מלהציג שחזור כזה או ניסיון לכך פועלת לרעתו.
54. זאת ועוד לא רק שלא צורפו כל ראיות לכתיבת המאמר, אלא הנתבע אף נמנע מלציין מתי כתב את המאמר ורק ציין טווח זמנים רחב (עמ' 22 ש' 7-9). לו היה אכן כותב את המאמר היה מצופה שידע לנקוב ולו בחודש ושנת כתיבתו.
- התנהלותו של הנתבע מכרסמת אף היא במהימנותו
55. כפי שכבר צוין לעיל הנתבע מסר גרסה מיתממת ומתפתלת שקשה לתת בה אמון. יותר משהנתבע ראה להתמודד עם הטענות שיוחסו לו ולתת הסברים שיוכלו להתמודד בהצלחה עם הטענות שנשמעו כנגדו, הוא התמקד בהטחת האשמות ובהשחרת פניו של התובע אף מעבר לנדרש, וזאת ללא כל בסיס ראיתי ועובדתי. כך, כאמור לעיל, האשים הנתבע את התובע, ללא כל ביסוס, בפריצה למשרדו ולמחשבו, ניסה להשחית את פני התובע כשהציגו כמומחה לפריצות מחשבים המתמחה בהתקנת תוכנות ריגול לא חוקיות למחשבים אחרים והאזנות סתר (תצהיר הנתבע ס' 25), ואף טען, וזאת שוב ללא כל תימוכין, כי קשת הנושאים הרחבה המופיעה באתרו של התובע מקורה, להשערות, בהעתקות שעורך באופן שיטתי ממחשבי אחרים. גם לאחר שהמומחה אישר בבית המשפט כי אין צורך לפרוץ לאתר הנתבע על מנת להעתיק תכנים, עדיין החזיק בדעתו כי ארעה פריצה ע"י התובע, וזאת על מנת להזיק לו בדרכים אחרות, שאת קשרן למקרה הנוכחי לא הסביר (עמ' 23 ש' 27-32).
56. עוד אציין, כי במסגרת חקירתו הנגדית של התובע, הנתבע כלל לא ניסה לעמת את התובע עם גרסתו (של התובע) השקרית כביכול, תוך ניסיון להפריכה, אלא בחר להתייחס לשאלות רבות שרובן ככולן אינן רלבנטיות לשאלה שבמחלוקת, ועוסקות בעברו של התובע כחוקר פרטי ובפעולות בלתי חוקיות אותן ייחס לתובע כאמור. ואם לא די בכך, התובע, בעת שנחקר בחקירה נגדית ע"י הנתבע, כלל לא עומת עם גרסת הנתבע עצמו לפיה התובע העתיק את המסמך מאתרו, ולא עומת עם טענותיו האחרות של הנתבע כאילו פרץ למחשבו ולמשרדו של הנתבע. גרסת הנתבע מהווה נדבך חשוב בהגנתו והיה מצופה כי התובע יעומת עם גרסה זו. התנהלות זו אומרת דרשני.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"א 25108-02-11 לזין נ' קניבסקי, עו"ד

57. עוד לעניין אמינותו של הנתבע בהקשר להתנהלותו אציין כי בעת החקירה הנגדית של התובע הוכח כי הנתבע ביצע שינוי של ראייה. הנתבע שהבין, כי ת/4 שגולה במסגרת עיון מסמכים וצורף לתצהיר, שומט את טענת ההגנה שלו כי הוא שכתב את המאמר, ניסה למנוע הצגתו של המסמך למומחה, בין היתר בטענה שהמסמך לא צורף לתצהיר ולא צורף לכתב התביעה (עמ' 17 ש' 30). כאשר נוכח לדעת כי הדף נמסר בעת גילוי המסמכים תלש בהחבא את העמוד הרלוונטי מהתצהיר כביכול על מנת להוכיח כי המסמך לא צורף לתצהירו, ואף אישר כי תלשו (עמ' 18 ש' 8).

58. זאת ועוד, כשנתבקשה התייחסותו למסמכים שנמסרו לו במסגרת הליך העיון ע"י בא כוח התובע המתייחסים לטענת התובע להעתקת מסמכים ע"י הנתבע גם מאתר עו"ד לרר בנושא תעבורה ותאונות, טען כי הללו אבדו בעת שהכין את חקירתו הנגדית. אך כשקיבל הוראה ע"י בית המשפט לחפשם התגלו אלו במפתיע באופן מיידי (עמ' 25 ש' 14-23). כל אלו מותירים את הרושם כי הנתבע נמנע מלהתייחס למסמכים אלה בכוונה תחילה, מה שמחזק את המסקנה כי אכן העתיקם, ואין זו דרכו להקפיד על שמירת זכויות יוצרים.

59. הנתבע אף סרב לאשר בהקשר זה, כי צילום דף בו מופיע אתר לרר נחזה להיות אתר לרר, וטען כי יתכן וזהו פוטושופ, אך כשהדבר שירת אותו לא היסס מלצרף לתצהירו שני תצלומי מסך מאתרו ומאתר הנתבע (עמ' 26 ש' 1). הכחשתו הנתבע עובדות שבעיני כל בר דעת הן ברורות ומחייבות המציאות משליכה גם היא במידה רבה על מהימנותו ועל היכולת לסמוך על גרסתו.

60. אשר על כן אני מקבלת כאמור את גרסת התובע כי הנתבע הוא אשר העתיק את המאמר מאתרו.

האם המאמר מושא התביעה מוגן בזכויות יוצרים

61. הנתבע טען כי כלל לא ברור כי המאמר זכאי להגנת זכויות יוצרים שכן היצירה היא חזרה על הוראת הדיון והפסיקה ללא חידוש כלשהו ומדובר במאמר שאינו עונה על דרישת המקוריות.

62. חוק זכויות יוצרים מגן על חמישה סוגים של יצירות. היצירה הספרותית היא אחת מהן. מאמר, יהיו אורכו ואיכותו אשר יהיו, נחשב ליצירה מוגנת. גם דרישת היצירותיות בו אינה גבוהה. בכל הנוגע למאמרים מתייחסת ההגנה לאופן הביטוי- לרובד המילולי בשונה מהתוכן.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"א 25108-02-11 לזין נ' קניבסקי, עו"ד

עיון בפסיקה- הגם שקדמה לחוק החדש- מלמד כי יצירה הראויה להגנת זכויות יוצרים היא יצירה שהיא פרי מאמץ, כשרון והשקעה של המחבר, אולם, לעניין זה די אף במידה צנועה של כשרון ומאמץ (ע"א 360/83 סטרוסקי בע"מ נ' גלידת ויטמן פ"ד מ(3) 340 בעמ' 346, ע"א 2790/93 איזנמן נ' קימרון פ"ד נד (3) 871 . לעניין מקוריות היצירה, לפי הפסיקה, מספיקה עמידה בדרישה שהיצירה לא הועתקה מאחר ואין צורך להוכיח מקוריות ספרותית, חדשנות או איכות יצירתית. רע"א 2687/92 דוד גבע נ' חברת וולט דיסני פ"ד מח (1) 251, עמ' 258 , ע"א 513/89 אינטרלוגו נ' אקסין-ליינס, פ"ד מח (4) 133 בעמ' 167.

63. אני מקבלת את הטענה של התובע, כי המאמר ראוי להיקרא "יצירה" החוסה לפיכך תחת כנפי דיני הגנת זכויות יוצרים. די לעיין בצילומי המסך כדי לראות כי אין מדובר בציטוט סעיפי חוק גרידא, אלא בעריכה מיוחדת ומקצועית, לשיטת העורך, של היבטים ונושאים שונים העונה על דרישת הפסיקה. המאמר מושא התביעה מפרט את הגורמים כנגדם ניתן להגיש תביעה, את ראשי הנזק השונים, את גישת בית המשפט ועוד. לא יכולה להיות מחלוקת כי במאמר הושקעו מאמץ ומחשבה.

64. לא זאת אף זאת, טענת הנתבע הועלתה לראשונה רק בתצהירו, כאשר מוקדם יותר בכתב ההגנה (ס' 21 לכתב הגנתו) טען הנתבע כי התובע הוא שהעתיק את המאמר של הנתבע ללא רשות תוך הפרת זכות היוצרים של הנתבע ופגיעה בזכויות הכלכליות והמוסריות שקיימת לנתבע במאמר. מכאן שהנתבע עצמו בשלב הראשון אישר כי המאמר שבמחלוקת מוגן ע"י דיני זכויות יוצרים. הטענה המאוחרת אשר נטענה בתצהיר נולדה לצורכי משפט על מנת על מנת לסייע לנתבע בהגנתו.

טענת הנתבע כי התובע הסיג את גבול מקצוע עריכת הדין

65. בסיכומיו העלה הנתבע לראשונה את הטענה כי התובע בכל מקרה הסיג את גבול מקצוע עריכת הדין בפרסמו באתרו מאמר שעניינו בפועל ייעוץ משפטי האסור למי שאינו עו"ד. אי לכך, לטענתו, מעילה בת עוולה לא יכולה לצמוח זכות תביעה.

66. ראשית, אני מקבלת את טענת התובע כי טענה זו אשר הועלתה רק בשלב הסיכומים, מהווה הרחבת חזית אסורה, ועל כן דינה להימחק מסיכומי הנתבע. למען הזהירות בלבד אציין כי אף

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"א 25108-02-11 לזין נ' קניבסקי, עו"ד

לגופו של עניין אני סבורה כי טענה זו כלל לא הוכחה ע"י הנתבע ועל כן יש לדחותה אף לגופה.

67. כידוע כל אדם רשאי לכתוב מאמר המתאר או מתייחס לחוק ולפסיקה. אין בחוק לשכת עורכי הדין התשכ"א-1961 קביעה כי כתיבת מאמר המתייחס לנושאים משפטיים מותרת אך ורק לעורך הדין. מעבר לכך התרשמתי כאמור כי מדובר בעריכה מיוחדת של היבטים ונושאים שונים בתחום הכוללת עקרונות מנחים, דברי פרשנות, וראשי פרקים סדורים באופן שאינו מהווה ייעוץ משפטי.

68. לא זאת אף זאת, הנתבע עצמו סתר את טענתו זו בכמה הזדמנויות. ראשית, הנתבע ציין בסעיף 5א לסיכומיו, כי במסגרת אתרו מפנה התובע לעורכי הדין. אם עסקינן במאמר שהינו ייעוץ משפטי, הרי שהיה מתייחס הצורך בהפניה לעורך דין מקצועי. בנוסף בבואו של הנתבע לטעון, כאמור, כי המאמר אינו מוגן בזכויות יוצרים טען בסיכומיו כי "ממילא היצירה אינה אלא חזרה על הוראות הדין והפסיקה ואין בה חידוש כלשהו" (ס' 30). כלומר כאשר נוח היה לנתבע לטעון כי אין מדובר ביצירה מקורית הוא טען כי היצירה היא אך ורק חזרה וליקוט הוראות חוק. אך כשהדבר שירת אותו בבואו לטעון להסגת גבול המקצוע, הוא שינה את דבריו וטען כי היצירה, שקודם לכן, לטענתו, הייתה רק אוסף עובדות - הינה בגדר ייעוץ משפטי.

69. עוד טען הנתבע בהקשר לייעוץ המשפטי כי המאמר מהווה ייעוץ משפטי לקוי באשר לוקה בחסר בעניינים רבים. טענה זו כי המאמר לא נכתב בצורה נאותה על ידי איש מקצוע סותרת את הנאמר בתצהירו. שם טען כי הוא עצמו כתב את המאמר והסביר כי סביר יותר שהמאמר נכתב על ידי עורך דין כמותו, אשר עבר השתלמויות בתחום ובעל ספרות משפטית ענפה, מאשר ע"י התובע שכלל אינו עורך דין. גם העובדה שהנתבע מעביר ביקורת על מאמר פרי עטו שלו אינה מתקבלת על הדעת ומחזקת את המסקנה כי הוא אינו כותב המאמר.

טענת עשיית עושר ולא במשפט

70. משהתובע זנח בסיכומיו (ואף בסיכומי התשובה) את עילת התביעה בהתאם לעשיית עושר ולא במשפט מתייחס הצורך לדון בכך. ואולם למעלה מן הצורך אעיר מספר הערות בנוגע לטענה זו.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"א 25108-02-11 לזין נ' קניבסקי, עו"ד

71. ס' 1 לחוק עשיית עושר ולא במשפט תשל"ט 1979, קובע שלושה יסודות שיש להוכיח בעילה זו: האחת: קבלה של נכס, שרות או טובת הנאה אחרת ע"י הזוכה שהיא ההתעשרות, השנייה: ההתעשרות באה לזוכה מן המזכה או על חשבון המזכה שהוא קשר סיבתי, השלישית- ההתעשרות הזוכה נעשתה שלא על פי זכות שבדין שהיא היסוד הנורמטיבי. ראו ת.א. (ת"א) 884/92 אילנה אורן נ' עזבון האדמו"ר אלתר בינם ז"ל (לא פורסם) (28.1.07)

72. לגופו של עניין בקליפת האגוז, התובע לא הרים את הנטל המוטל עליה בעניין זה ולא הוכיח כי הנתבע התעשר כתוצאה מהעתקת המאמר, התובע אף נמנע מלחקור את הנתבע בעניין זה, משכך טענתו בעניין עשיית עושר דינה להידחות.

גובה הפיצויים

73. כמו כן מתעוררת השאלה מהו הפיצוי שיש לפסוק לתובע בנסיבות העניין, והאם יש בסיס להעמדת התביעה על סכום של 80,000 ₪ ללא הוכחת נזק כנטען על ידו.

74. חוק זכות יוצרים הוא חוק חדש יחסית אשר המחוקק שינה בו את תחומי הפיצוי מן המקסימום של 20,000 ₪ לפי הפקודה הקודמת למקסימום של 100,000 ₪. ראו בנושא זה של הפיצוי ללא הוכחת נזק את פסקי הדין: ת.א. (מרכז) FERRERO S.P.A 1976-03-07 נ' ג.א. קסטרו יבוא ויצוא בע"מ ואח' (פורסם בנבו 30.11.09) ות.א. 3560/09 אבי ראובני נ' מפה- מיפוי והוצאה לאור בע"מ (פורסם בנבו 6.1.11).

75. בית המשפט המחוזי התייחס לסוגיית הפיצוי וזכויות היוצרים בעידן הדיגיטלי כאשר הוא מציין: "חשיבות ההגנה על זכויות יוצרים בעיקר בעידן הדיגיטלי, שבו ניתן לבצע העתקה של יצירה מהבית או מהמשרד באמצעות נקישה על עכבר המחשב. אכן, הקלות היחסית שבה ניתן לבצע הפרות ברשת האינטרנט מחייבת את בתי המשפט להירתם למלחמה בתופעה זו בכדי להרתיע מהפרות במדיום זה (ר' ת"א מח-י-ם) Getty Images 5068/03 נ' רדיקס טכנולוגיות (פורסם 31.10.03). יחד עם זאת, יש הקוראים להיזהר מהחמרת דיני זכויות יוצרים באינטרנט, פן יגרם אפקט מצנן שיפגע בחופש הביטוי וההתפתחות הרשת...". ת.א. (מרכז) 15307-11-09 אס.פי.בי. ציוד בע"מ נ' אליקל בע"מ (פורסם במאגרים, 26.8.11). ראו גם את פסק הדין בת.א. (ראשל"צ) 3226-07 Zao kommrstaat publishing house ltd. נ' ווסטי 1992 בע"מ (פורסם במאגרים, 21.10.10) וכן את פסק הדין שפורסם לאחרונה

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"א 25108-02-11 לז"נ קניבסקי, עו"ד

- 1 בעניין מעריב הוצאת מודיעין בע"מ נ' ביזנסנט בע"מ (ת.א. (מרכז) 1549-08-07, פורסם ביום
2 17.10.12), שאמנם נדון לפי החוק הקודם, אך מנתח את סוגיית הפיצוי הסטטוטורי ואת
3 סוגיית הפיצוי בגין הפרת הזכות המוסרית.
- 4 76. בעניינינו, בהעתקתו את המאמר ללא ציון שמו של התובע ככותב המאמר הופרה הן זכות
5 היוצרים כאמור בסעיפים 11, 12 לחוק זכויות יוצרים והן הזכות המוסרית לפי סעיף 46 (1)
6 לחוק, שהיא זכות היוצר, כי שמו יקרא על יצירתו בהיקף ובמידה הראויים בנסיבות העניין.
7 יחד עם זאת איני סבורה כי נפגעה זכותו המוסרית של התובע לפי סעיף 46 (2), כיוון הנתבע
8 לא הטיל פגם ביצירה ואף שינוי מבנה היצירה אינו ממשי ואינו פוגע במאמר או בתוכנו.
- 9 77. בסעיף 56(ב) לחוק מונה המחוקק את השיקולים שבית המשפט רשאי לשקול בקביעת הפיצוי
10 כאמור - (1) היקף ההפרה, (2) משך זמן ההפרה, (3) חומרת ההפרה, (4) הנזק הממשי שנגרם
11 לתובע, להערכת בית המשפט, (5) הרווח שצמח לנתבע מההפרה להערכת בית המשפט (6)
12 מאפייני פעולתו של הנתבע, (7) טיב היחסים שבין התובע והנתבע, (8) תום לבו של הנתבע.
- 13 78. מחד גיסא, במקרה זה היקף ההפרה אינו גדול. מדובר במאמר אחד בלבד שפורסם באתר
14 הנתבע. אתר התובע מכיל מאמרים רבים נוספים, ובזכות היוצרים המוענקת להם לא פגע
15 הנתבע. בנוסף, הנזק הממשי לא הוכח כלל, וכל שטען התובע הוא כי האתר ירד מרשימת
16 האתרים המובילים, והוא נדרש להשקיע כספים על מנת להחזירו למקומו, וכי התרחש מעבר
17 לקוחות מאתרו לאתר הנתבע ואתרים אחרים. הדעת נותנת שאם היה נגרם לתובע נזק
18 משמעותי הוא היה מנסה להוכיח את נזקיו ולא מסתפק בתביעת פיצויים ללא הוכחת נזק. יתר
19 על כן בעניין הרווח שצמח לנתבע עקב ההפרה, לא הובאו ראיות בעניין זה, ובכל מקרה קשה
20 להעריך כי פרסום מאמר מפר אחד באתר אינטרנט הצמיח לנתבע רווח ניכר, גם אם ניתן
21 להניח כי הנתבע הפיק רווחים כלשהם ממעבר לקוחות פוטנציאליים מהתובע אליו.
- 22 79. מאידך, ולמרות שהיקף ההפרה אינו גדול, שכן מדובר במאמר אחד בלבד שפורסם באתר
23 הנתבע, הרי שכתובת מאמרים אלו היא חלק מפרנסתו ומומחיותו של התובע, ואין לפגוע בו
24 בפרסומים מפרים כלשהם, ובמיוחד כשמדובר בפרסום המוצג לציבור הגולשים ברשת. כל
25 גולש בגוגל שהיה מחפש מאמר בנושא, היה מופנה מיד גם לאתר "משפטיק". בנוסף, מדובר
26 בהפרה שאינה קצרת מועד באופן יחסי ונמשכה תקופה בלתי מבוטלת של כשנתיים. בהתאם
27 לתצהיר הנתבע והמומחה מטעמו המאמר עלה לאתר הנתבע בסביבות חודש פברואר 2009.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"א 25108-02-11 לז"ל נ' קניבסקי, עו"ד

הנתבע טוען כי שינה את המאמר מיד לאחר הגשת התביעה (התביעה הוגשה בחודש פברואר 2011), אך התובע טוען כי רק בשלב ניהול ההוכחות הוסר המאמר. גם אם אקבל את גרסת הנתבע לעניין זה, עדיין מדובר בהפרה בת כשנתיים. כך או כך, פעולת ההסרה נבעה כל כולה מעצם הגשת התביעה תוך התעלמות הנתבע ממכתבי דרישה קודמים. אם התובע לא היה מבחין כי דירוג אתרו ירד בחיפוש ב"גוגל", אין לדעת מתי היה המאמר מוסר מאתר "משפטיק", אם בכלל.

80. גם חומרת ההפרה אינה מזערית. כפי שנאמר קודם לכן, ענייננו בפרסום מפר, בריש גלי, תוך פגיעה קשה בזכות היוצרים של התובע. מדובר בהפרה בוטה וחמורה שעה שמדובר בשני אנשים שעוסקים באינטרנט בתחום דומה. כידוע, על בית המשפט לשים לנגד עיניו את המגמה העיקרית שבדיני זכויות יוצרים – הרתעתו של המפר ושל מפרים פוטנציאליים אחרים (ראה ע"א 592/88 שגיא נ' עזבון המנוח אברהם ניניו ז"ל פ"ד מו (2) 254, 266).

81. זאת ועוד, מאפייני פעילותו של הנתבע ברשת האינטרנט דומים מאוד לאלו של התובע. שניהם מעוניינים כי אתרם יהיה בדירוג גבוה ככל האפשר במנוע החיפוש גוגל, כך שהפרת הזכויות עשויה להיות בעלת השלכות על התובע. לא זאת אף זאת, לא היו בין התובע והנתבע כל יחסים. הנתבע לא טרח לפנות ולבקש מהתובע את הסכמתו לפרסום. הנתבע ניצל את מומחיותו בתחום, על מנת לעשות שימוש במאמר מוגן על מנת לשוות נופך רציני וענייני לאתר "משפטיק". עוד עולה, כי הנתבע אינו תם לב ולא יכול להיות שלא ידע והבין היטב את מהות מעשיו כמפרסם פרסום מפר, בניגוד להוראות החוק. הדברים מקבלים משנה תוקף במיוחד כשמדובר במי שהוא עורך דין במקצועו.

82. לפיכך, לאחר שאני לוקחת בחשבון את הצורך בהגנת זכויות יוצרים בעידן הדיגיטלי ואת יתר הפרמטרים והנסיבות המובאות לעיל, ובעיקר את העובדה כי נזק ממשי לא הוכח, אני קובעת, כי בגין הפרת זכות היוצרים ישלם הנתבע לתובע סך של 10,000 ₪ ובגין הפרת הזכות המוסרית ישלם הנתבע לתובע סך של 10,000 ₪, כלומר סה"כ פיצוי של 20,000 ₪.

סוף דבר

83. הנתבע ישלם לתובע סך 20,000 ₪. סכום זה יישא ריבית והפרשי הצמדה כחוק מיום הגשת התביעה ועד למועד התשלום המלא בפועל.

בית משפט השלום בתל אביב - יפו

בפני כבוד השופטת עינת רביד

ת"א 25108-02-11 לזין נ' קניבסקי, עו"ד

1 84. כן ישלם הנתבע לתובע הוצאות משפט בסך של 1,000 ₪ ושכר טרחת עורך דין בסך 3,500
2 ₪.

3 ניתן היום, א' כסלו תשע"ג, 15 נובמבר 2012, בהעדר הצדדים.

4

עינת רביד, שופטת

5

6

7

8

9

10

11